

ด่วนที่สุด

ที่ ศย ๐๑๖/๑๙๐

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รหัสเรื่อง : ส18719
วันที่ : ๑3/18/59
วันที่ : 05 ก.พ. 59 เวลา : 13:11

สำนักงานศาลยุติธรรม
ถนนรัชดาภิเษก เขตจตุจักร
กทม. ๑๐๙๐๐

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ลับด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ล) ๑๖๕๑ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้สำนักงานศาลยุติธรรม
เสนอความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ที่เสนอโดยกระทรวงพาณิชย์
เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานศาลยุติธรรมพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยในหลักการ แต่มีข้อสังเกตบางประการ
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ดังนี้

(๑) ตามร่างมาตรา ๕ (๔) กำหนดให้อำนาจคณะกรรมการสามารถประกาศกำหนด
ยกเว้นการใช้บังคับกฎหมายได้ทั้งฉบับหรือแต่บางส่วน ซึ่งมีผลเป็นการยกเว้นกฎหมายที่ฝ่ายนิติบัญญัติ
กำหนด จึงควรต้องมีหลักเกณฑ์กำหนดในพระราชบัญญัติด้วยว่าควรจะเป็นกรณีเช่นใดที่คณะกรรมการ
สามารถใช้อำนาจดังกล่าวได้ มิเช่นนั้นย่อมไม่สามารถตรวจสอบการกระทำของคณะกรรมการได้ว่า
ได้กระทำไปโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

(๒) ตามร่างมาตรา ๕๙ (๒) กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจ
ก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดต้องแจ้ง
ต่อคณะกรรมการก่อนดำเนินการรวมธุรกิจอย่างน้อย ๖๐ วัน จึงมีผลเท่ากับว่าการรวมธุรกิจสามารถ
ดำเนินไปได้แม้ว่าจะทำให้เกิดการจำกัดการแข่งขันหรือการผูกขาดในตลาด แม้ว่าคณะกรรมการจะมี
อำนาจตามความในวรรคสองที่จะสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจปรับปรุงหรือแก้ไขการกระทำบางลักษณะได้
แต่มาตรการดังกล่าวเป็นเพียงมาตรการที่กำกับเชิงพฤติกรรมของผู้ประกอบธุรกิจ ในขณะที่การจำกัด
การแข่งขันหรือการผูกขาดอาจเป็นผลจากโครงสร้างของตลาด (Structure) ที่เปลี่ยนแปลงไปภายหลัง
การรวมกิจการ ดังนั้น ในบางกรณีจึงอาจจำเป็นต้องกำหนดมาตรการป้องกันเชิงโครงสร้างก่อน
มีการรวมกิจการ จึงควรต้องแบ่งแยกการรวมกิจการบางลักษณะที่ต้องขออนุญาตก่อน และการรวมกิจการ
ที่อาจทำได้เพียงการแจ้งให้ทราบ

(๓) ตามร่างมาตรา ๖๐ กำหนดห้ามการกระทำที่ “ทำให้เกิดความปั่นป่วนในทางการค้าปกติ”
ซึ่งมีความหมายที่ไม่ชัดเจนว่าจะครอบคลุมพฤติกรรมลักษณะใดบ้าง จึงอาจทำให้เกิดปัญหาในการ
บังคับใช้กฎหมาย

(๔) ตามร่างมาตรา ๖๐ ซึ่งเป็นการกำหนดห้ามผู้ประกอบธุรกิจใดร่วมกับผู้ประกอบ
ธุรกิจอื่นกระทำการอันเป็นการผูกขาดหรือจำกัดการแข่งขันโดยไม่ได้แบ่งแยกว่าผู้ประกอบธุรกิจ
เหล่านั้นมีความสัมพันธ์กันในลักษณะของการเป็นคู่แข่ง (Horizontal) หรือเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มี

ความสัมพันธ์ ...

~~อ.อ.~~

ความสัมพันธ์กันในลักษณะของการเป็นคู่ค้าซึ่งกันและกัน (Vertical) ผลของการผูกขาดหรือจำกัดการ
แข่งขันระหว่างพฤติกรรมทั้งสองรูปแบบมีความแตกต่างกัน การใช้หลักเกณฑ์เหมือนกันทุกประการ
จึงอาจส่งผลเป็นการจำกัดรูปแบบในการประกอบธุรกิจที่ทำให้ขาดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน
โดยไม่จำเป็น เนื่องจากการกระทำบางลักษณะที่อาจเป็นการจำกัดการแข่งขันระหว่างผู้ประกอบการ
ที่จำหน่ายสินค้ายี่ห้อเดียวกัน (Intra-brand competition) แต่อาจเป็นการส่งเสริมการแข่งขันระหว่าง
สินค้าต่างยี่ห้อกันได้ (Inter-brand competition)

(๕) ตามร่างมาตรา ๖๓ กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจ
ซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดที่มีส่วนแบ่งเกินกว่าที่คณะกรรมการกำหนดต้องระงับหรือหยุดการเปลี่ยนแปลง
ส่วนแบ่งตลาด บทบัญญัตินี้ไม่สอดคล้องกับหลักการที่ควรจะเป็น เนื่องจากการกำหนดโดยไม่ได้
คำนึงถึงว่าการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดนั้นเกิดจากพฤติกรรมอันมิชอบหรือเกิดจากความนิยมสินค้า
ตามปกติของผู้บริโภคที่ย่อมมีสิทธิเลือกซื้อสินค้าได้ หากการเปลี่ยนแปลงนั้นเกิดจากพฤติกรรมอันมิชอบ
กรณีก็อาจอยู่ภายใต้บังคับของข้อกำหนดสำหรับผู้มีอำนาจเหนือตลาดอยู่แล้ว

(๖) ตามร่างมาตรา ๗๖ กำหนดให้ต้องเรียกร้องค่าเสียหายตามมาตรา ๗๕ ต้องกระทำ
ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายรู้หรือควรจะได้ถึงเหตุดังกล่าว แต่การกระทำที่เป็นเหตุ
ของการเรียกร้องค่าเสียหายอาจเป็นความผิดอาญาด้วย ในกรณีเช่นนี้ควรมีบทบัญญัติให้อายุความ
ในการเรียกร้องค่าเสียหายสอดคล้องกับการดำเนินคดีอาญาด้วยเพื่อให้โอกาสผู้ได้รับความเสียหายมีโอกาส
ได้รับการชดเชยเยียวยาที่เหมาะสม เพราะการรวบรวมพยานหลักฐานในคดีที่มีความสลับซับซ้อนเช่นนี้
จำเป็นต้องใช้เวลาพอสมควร

(๗) ตามร่างมาตรา ๘๓ กำหนดให้ในกรณีที่กระทำความผิดซ้ำต้องระวางโทษเป็นทวีคูณนั้น
ขาดความชัดเจนในการกำหนดโทษสำหรับความผิดครั้งต่อๆ มา และควรกำหนดเป็นบทมาตราร่างหาก
เพื่อใช้บังคับกับกรณีอื่นด้วยนอกจากความผิดตามมาตรา ๖๐ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)

(๘) ตามร่างมาตรา ๘๓ กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ ในความผิด
บางฐานสามารถปรับได้ถึงร้อยละ ๒๐ ของรายได้ซึ่งจะทำให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้มาก
การใช้อำนาจดังกล่าวนี้ควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการใช้อำนาจด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่ให้
คณะกรรมการ เลขาธิการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้กระทำการแทน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอริคม อินทุคุติ)
เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม

สำนักกฎหมายและวิชาการศาลยุติธรรม
กลุ่มพัฒนากฎหมาย
โทร. ๐ ๒๕๑๒ ๘๔๗๑
โทรสาร ๐ ๒๕๑๒ ๘๔๗๑

~~อ.อ.~~